

HIT, HŰSÉG ÉS HUMOR

Horváth Gábor 2018. február 2-án a Debreceni Fazekas Mihály Gimnáziumába jött egy író-olvasó találkozóra. Ő a büszke írója „**A tarkabarka kisautó**” című mesének, amivel megnyerte egy pályázat főnyereményét. Ezt a mesét egy sérült emberekkel foglalkozó alapítvány pályázatára írta. A nyertes mesék megjelentek könyv alakban és ennek a bevételével támogatják az alapítványt. Gábor szeretett volna ezzel a mesével segíteni, ezért küldte el a pályázatra. A mesében a kisautó kapott egy lehetőséget, a gazdája is, hogy elfogadja, megszeresse, bár egyedül volt, de mégis lettek barátai. Mindannyiunkat meghatott ez a történet, mikor osztályunk egyik tanulója felolvasta nekünk. Ekkor döntöttünk úgy, hogy szeretnénk megismerni a szerzőt.

Fotó: *Simon Gyula*

A találkozón Gábor elmondta, hogy a kisautó őt hivatott szimbolizálni. Tudniillik látássérült, de szülei látónak nevelik. Rengeteg érdekes dolgot elmondott életéről, sportol, terepasztalozik, és eljár túrázni családjával a hegyekbe, valamint mindennapi életébe is bepillantást nyerhettünk. Például amikor fizet, a fémpénzek oldalán a recékből tudja, hogy az milyen címlet, valamint a papírpénzeket különböző méretűre hajtja össze egy látó emberrel. „ismert” paraúszó, heti több edzése is van, mióta úszik, azóta sok dobogós helyezést ért el. Szereti a fizikát, az informatikát. Ezekből is szívesen megy versenyekre.

„*Én egy életvidám fiúnak ismertem meg Gabit*” nyilatkozta Kiszely Ildikó, az osztályfőnökünk, akinek az író-olvasó találkozó szervezésében oroszlánrésze volt. Mi az osztállyal máshogy képzeltük el őt, de kellemesen csalódtunk, mert tényleg teljesen életvidám fiú Gábor, szinte már felhőtlen életet él, és olyan stabil értékrenddel rendelkezik, amivel sok egészséges ember sem.

Megkérdeztük osztályunk tanulóit, hogy mi volt a legmegdöbbentőbb Gabiban. Rengeteg válasz érkezett, a nagy többség azt a választ adta, hogy nagyon boldog és kiegyensúlyozott volt, annak ellenére, hogy szinte teljesen vak. Meglepő volt belehallgatni a hangosan felolvasó programba, a biológia lecke, amit a gép felolvasott szinte érthetetlen volt, de Gabi azt mondta, hogy néhány lehallgatás után megjegyezhető.

Mit tennél, ha így születne a gyermeked?- vetődik fel a kérdés. Csakhogy pár választ említsek, „*Segítenék neki, felnevelném és mindent megtennék, hogy jó élete legyen*”; „*Jobban odafigyelnék rá, mint a szemem fényére, és mindent megtennék, hogy felnőttkorában jó állást szerezzzen, és könnyebben be tudjon illeszkedni*”; „*Ugyanúgy tennék, mint Gábor szülei, látónak nevelném, és többé-kevésbé teljes élete lenne*”.

Gábor édesanyja szintén látássérült és azt mondta, hogy Gabi élete már sokkal könnyebb, mint az övé volt, őt a szülei intézetbe adták, nem volt más lehetőségük, onnan csak nagyon rit-

kán mehetett haza. Gabi helyzete azonban más, rengeteg elektromos szerkezet van a segítségével, mind a tanulásban, mind a hétköznapokban. Például az olvasótévé, valamint egy program, amin felolvassa azt, ami a képernyőn látható. Gábor élete már könnyebb, mint édesanyjáé, de nem mindig olyan egyszerű, amilyennek látszik. Gabi nagyon okos, és szorgalmas, „*Mindent lehet, csak akarni kell; de aki semmit se akar, annak minden lehetetlen!*”-mondta Gábor.

Gabi anyukája a találkozót három végszóval zárta, "Ezt az egészet csak úgy lehet jobba tenni, ha hiszünk abban, hogy meg tudjuk csinálni, bízunk valakiben, aki segít, ha kell, ez a Hit; ha hűségesek vagyunk az elveinkhez, egymáshoz, ez a Hűség; és a Humor végső soron, ha alkalomadtán magunkon is nevetünk egy kicsit, sokszor ez hozza a megoldást.

A könyv megvásárolható: *Napos Oldal a Sérült Emberekért Alapítványtól*

Írta: *Zemó Panna és Varró Máté*, 8. A osztályos tanulók.